

نویسنده: اندریک کوریبکو «Andrew Korybko».

منبع و تاریخ نشر: گلوبال ریسرچ «2021-01-13».

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

آینده افغانستان بعد از «ترامپ» چیست؟ نیروهای آمریکایی توسط پیمانکاران نظامی خصوصی جاگزین میشوند

*what is the future of Afghanistan after Trump? us
troops replaced by private military contractors*

سیاست خارجی «بایدن»:

سوالات زیادی در مورد سیاست خارجی ریس جمهور منتخب امریکا «بایدن» که تحلیف قریب الوقوع او در هفته آینده صورت میگیرد وجود دارد؛ اما یکی از مهمترین موضوعات؛ مسله مربوط به اوراسیا این است که موقف او در قبال جنگ ظاهراً نماینده بی پایان و یا نا معلوم ایالات متحده علیه افغانستان چسان و یا چیست؟ نظر نماینده ویژه ریس جمهور پوتین ریس جمهور روسیه آقای **ضمیر کا بلوف** کاملاً با چنین اطمینان است: که «بایدن» ریس جمهور منتخب ایالات متحده امریکا اقدامات بیشتری در جهت تغییر روند اقدامات اتخاذ شده ریس جمهور رونده امریکا آقای «**دونالد ترامپ**» مبنی بر خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان علیرغم قانون جدید اعلام شده که بطور احتمالی مانع کاهش بیشتر شمار نیروهای آمریکایی شود انجام نخواهد داد یا دست بکار نخواهد شد اما او همچنین در مورد سناریوی که وی هشدار داد اشتباه است که اگر جاگزین نیروهای آمریکایی با پیمانکاران نظامی خصوصی سروصورت گیرد؛ این پیش بینی کاملاً واضح و آشکار است که باید در مورد آن هرچه بیشتر توضیح داده شود تا منطق موجود در آن بهتر تر درک شود.

ستراتژی جدید آسیای میانه

این نویسنده سال گذشته توضیح داد که چگونه "استراتژی آسیای میانه آمریکا شوم نیست، اما این به معنای موفقیت نیست." اشاره شد که دیدگاه رسمی ترامپ در مورد منطقه که توسط "استراتژی آسیای میانه 2019-2025" دولت وی بیان شده است، به شدت در تقابل با آنچه بیان نشده توسط پیشینیان خود دارد، قرار می‌گیرد. این جنگ به جای تمرکز بر جنگ ترکیبی ناشی از تفرقه و حاکمیت توسط تروریست‌ها، بیشتر بر روی ارتباطات منطقه‌ای مسالمت‌آمیز متمرکز است تا بتواند با آرامش نفوذ آمریکا را به منطقه زمین لرزه اوراسیا گسترش دهد. ابزارهای غیر خشونت‌آمیز که باید برای این هدف قدرت نرم مورد استفاده قرار گیرند، ستودنی است، گرچه نباید از احتمال باقی ماندن برخی از عناصر استراتژی‌های غیررسمی سابق، به ویژه پس از مراسم تحلیف «بایدن»، جلوگیری کرد.

بحث در برابر "موج" دیگر

معاون سابق رئیس جمهور گروهی از مقامات دوره اوباما و تحت تأثیر (دوباره) را به کاخ سفید می‌آورد، از این رو بسیاری می‌ترسیدند که وی حتی ممکن است به صورت جدی جلوه دهد و تکرار کند که "موج" بدنام اما در نهایت ناکام دولت است. زمان‌های ژئوپلیتیکی از آن زمان تاکنون بسیار تغییر کرده است، و به نظر نمی‌رسد علاقه واقعی به انجام این کار در شرایط فعلی وجود داشته باشد. این سیاره نه تنها از آنچه نویسنده به عنوان جنگ جهانی «C» توصیف می‌کند - که به فرآیندهای تغییر طیف کامل الگوی تغییر یافته توسط تلاش‌های هماهنگ جامعه جهانی برای مهار COVID-19 اشاره دارد - بلکه آمریکا در آستانه راه اندازی یک کشور داخلی است. نسخه "جنگ علیه تروریسم" خود در پاسخ به طوفانی شدن هفته گذشته کاپیتول هیل و ایالات متحده همچنین باید با نقش رهبری فزاینده چین در جهان سازگار شود. اینها بر طالبان ارجحیت دارند.

روابط بهتر ایالات متحده و پاکستان برای افغانستان خوب است:

نویسنده در تحلیلی که در اوایل این هفته برای تریبون مطبوعات پاکستان در باره «سه عاملی» که آینده روابط ایالات متحده و پاکستان را شکل می‌دهد و بویژه در مورد آخرین تحولات و همچنین عدم اعتماد دولت «بایدن» به مودی «Modi» صحبت کرد و از این تحلیل چنین برداشت شد که روابط دوجانبه در نتیجه این فشارها بهبود خواهد یافت و این به نوبه خود ممکن آمریکا را وادارد که فشار خود را برابر جنگ نافرجام علیه افغانستان بیشتر کاهش دهد. روند صلح با طالبان به دلیل ناقص بودن اش در طول سال گذشته به نتایج قابل توجهی منجر شده است که این‌ها نه تنها زباله یا باطله‌ای برای «بایدن» است بلکه به سلف‌اش هدر دادن همه‌ای آنها است. از سوی هم با توجه به پیشرفتی که در زمینه اجرای سیاست استراتژی دولت ترامپ در آسیای میانه حاصل شده است به هیچ وجه یک هدف بزرگ استراتژیک نخواهد بود.

ترامپ و بایدن: دیدگاه‌های مختلف، منافع مشترک

در واقع، در آسیای مرکزی است که «ترامپ» و «بایدن» تلاقی منافع منحصر به فردی دارند. سیاست تعامل اقتصادی مبتنی بر اقتصاد پیشین به خوبی با برنامه‌های دوم برای ایجاد یک اتحاد به اصطلاح "اتحاد دموکراسی‌ها" سازگار است. هر دو وسیله؛ غیر نظامی برای گسترش نفوذ هستند و کاملاً مکمل یکدیگر هستند. اگرچه ممکن «بایدن» حضور نظامیان آمریکا در افغانستان را حفظ خواهد کرد یا حتی به دلایل سیاسی داخلی اگر این کار را برای خود راحت ببیند، شاید که آن را اندکی افزایش خواهد داد، بعید است که او به اندازه «اوباما» برای موارد قبلی؛ وقت نظامی و جنگی را صرف درگیری کند. با در نظر داشت دلایل چند؛ و با این توجه در حالی که جمهوری‌های آسیای

میانه از اشکال غربی دموکراسی استفاده نمی کنند ، با این وجود ایالات متحده آنها را ذاتاً متفاوت از مدل های حاکم بر روسیه و چین می داند و بنابراین برای مشارکت با آنها "قانونی تر" است .

تأثیرات مخرب مجتمع نظامی - صنعتی

حتی در این صورت ، **مجتمع نظامی و صنعتی** قدرتمند ایالات متحده نیز با مستقیم ترین تهدید در پی منافع خود در منطقه از طریق تصمیم دولت غیرنظامی برای پایین نگه داشتن سطح یا تعدد نظامیان به راحتی برخورد نمیکند با توجه به این نکته، منطقی است که «بایدن» پیشنهادهای گزارش داده شده . دولت «ترامپ» را برای خصوصی سازی غرض گرفتن امنیت به پیمانکاران نظامی خصوص که یکی از مهمترین اجزای خواست مجتمع نظامی ایالات متحده است آنرا بپذیرد ؛ البته واشنگتن را قادر می سازد که برای حفظ درجه از «انکار پذیری قابل قبول» بسیاری از سربازان سابق وظایف آنها را با شرافمندانترین وجه به پیمانکاران نظامی خصوصی انتقال دهد چونکه این کار هزینه ای بالاتر را دربر دارد بنا برآن این نهادها را یکسان میکند . اما از نظر حقوقی هردو وظیفه مهم بخاطر حفاظت مواد کمیاب معدنی دست نخورده افغانستان است که ارزش آنرا یک تریلیون دلار تخمین زده اند .

جمع بندی افکار

با نگاه به جلو ، **بایدن** (یا بهتر بگوییم ، ساختار قدرت در پشت سر او) ممکن است پیشرفت سیاسی زیادی در زمینه حل جنگ آمریکا علیه افغانستان نداشته باشد ، اما احتمالاً اوضاع را خیلی بدتر نخواهد کرد

در عوض ، این "جنگ بی پایان" ممکن است همچنان ادامه داشته باشد ، اما به عبارت ساده اگر احساس کند از نظر سیاسی انجام چنین کاری به معنای داخلی بر "فراموش نشدنی" تر می شود راحت است ، ممکن است سطح نیروهای خود را کمی بالا ببرد یا علناً اعلام کند که برخی از نیروهای موجود را بغرض گماریدن به وظایفی در اختیار پیمانکاران نظامی خصوصی بگذارد ؛ آژانس های اطلاعاتی او احتمالاً به ایجاد سناریو های کم ثبات در منطقه ادامه دهد ، اما احتمالاً تلاش زیادی را در این زمینه متمرکز نخواهند کرد زیرا تمرکز استراتژیک بزرگ ایالات متحده در هژمون تک قطبی بسایه شرایط جدید داخلی و بین المللی که در حال محو شدن است ، تغییر می کند مجبور به سازگاری می شود

----- **با تقدیم احترامات «2021-01-16»**

بسیاری از "برای حفظ درجه ای از" انکار پذیری قابل قبول! البته واشنگتن را قادر می سازد انتقال می یابند زیرا این کار PMC سربازان سابق با ترخیص شرافتمندانه خود از نیروهای مسلح به هزینه بسیار بالاتری دارد، بنابراین این نهادها عملاً یکسان می شوند مگر به معنای حقوقی، هر دو وظیفه مهم محافظت از یک تریلیون دلار مواد معدنی کمیاب در افغانستان را انجام می دهند